

[Kaj Hansen.]

I virkeligheden er det hensynsløst med en sådan lovgivning, at folk, der får boligsikring, hele tiden skal leve i frygt for, hvad deres husleje vil blive næste år og næste år igen; det gør det da vanskeligt for folk at disponere økonomisk og få trygge økonomiske kår.

Kommunisterne vil gerne ud fra de forhold, vi har i dag, medvirke til gennemførelse af en fornuftig boligsikringslov. Selv om boligsikringsloven i virkeligheden er et bevis på en forfejlet boligpolitik, så kan vi selvfølgelig ikke lade de mennesker i stikken, der sidder med en høj husleje, der ikke er bragt ned tilstrækkeligt hverken af rentesikring eller driftstilskud eller andet. Men vi mener, at der bør ske en ganske afgjort forenkling af denne lovgivning.

For det andet mener vi, at den bør være pristalsreguleret. Fru Winnie Russell siger, det bliver der ikke noget af denne gang, for det er der ikke tid til. Åh ja, det er nok ikke tiden alene, det drejer sig om, der er også nok nogle politiske forhold, der gør sig gældende. Der skal måske også en vis dristighed til fra socialdemokratiets side for at lægge forslag frem om dyrtidsregulering.

For det tredje mener vi, at det vil medvirke til at boligsikringstagerne ikke ustandselig skal udsættes for økonomiske rystelser, når der er en pristalsregulering i loven, og det betyder også, at folketinget ikke hvert andet øjeblik skal til at revidere satserne i denne boligsikring.

For det fjerde så mener vi, at det ikke bør være den skattepligtige indtægt, der lægges til grund for boligsikringen. Det bør være bruttoindtægten, og vi bør bestrebe os på i al vores lovgivning at komme væk fra begrebet den skattepligtige indtægt. Det er jo helt urimeligt, at to mennesker, der tjener nøjagtig det samme, har den samme husstandsindkomst, kan få forskellig boligsikring alt efter evnen til at trække fra i skat. Det var ikke det, der skulle vurderes, når der skal gives boligsikring.

Endelig mener vi også, at der er noget med huslejens størrelse, som ikke er helt korrekt, for huslejens størrelse er ikke altid afhængig af m²-prisen. En høj husleje kan godt gælde for forholdsvist få kvadratmeter, når det er nogle af de dyre kvadratmeter, mens en anden høj husleje kan omfatte

mange kvadratmeter, hvis huset er bygget i en anden periode. Der er også noget her, man burde se på.

Endelig mener vi, at det samlede beløb til boligsikring burde forhøjes og først og fremmest komme familier med børn til gode.

Wilhelm (VS):

Det mest spiselige i det, der er lagt frem her, er sådan set den bemærkning af boligministeren i fremsættelsen, hvor der står, at det, at der ikke her er indført en automatisk pristalsregulering af boligsikrings-satserne, betyder ikke, at „jeg“ — står der, og jeg går ud fra, at det også gælder socialdemokratiet og regeringen — „har opgivet tanken herom“. Men det er selvfølgelig beklageligt, at det ikke sker denne gang.

Jeg kan tilslutte mig de allerfleste af de bemærkninger, som ordføreren for det kommunistiske parti har fremsat. Jeg skal gøre det meget kort og bare sige, at vi nærer en lille smule skepsis over for, at man tror, man kan lave en sådan omrokering af skalaerne, uden at det samlede beløb bliver større. I samtlige regneeksempler i tilknytning til bemærkningerne har man udvalgt sådanne, for hvilke det betyder, at restlejen i procent af indkomsten falder i forhold til gældende lov. Det kan næppe være gældende for hele skalaområdet, at det vil være tilfældet; vi må altså bede om at få hele skalaområdet belyst ved regneeksempler og ikke et sådant udvalg, som formodentlig er mindre repræsentativt, idet det næppe kan gøres inden for den samlede beløbsramme på en sådan måde, at der vil være en forbedring generelt for alle indtægts- og husstandsforhold.

Kun yderligere den bemærkning, at det for os at se havde været rimeligt som et minimum i en situation, hvor priserne stiger og stiger og pengene bliver mindre og mindre værd — og hvor ikke mindst boligpriserne stiger og stiger — da at regne med, at man måtte ofre et samlet boligsikringsbeløb, der i det mindste holdt takt med inflationen. Det gør man altså ikke. Når man ikke har en pristalsregulering i boligsikringen, vil den totale effekt rent faktisk blive mindre år for år, ikke i nominelle kroner, men i realværdi, hvilket også er sket gennem de senere år.